

Denne Bestemmelse har i Virkeligheden slet ingen Betydning, fordi Nationalbanken, hvis nogen kom og tilbød den Guld til Pari, vilde være himmelhenrykt ved at købe; thi den Mulighed, der lejlighedsvis har været under Krigen til at købe Guld noget billigere end det, som er den virkelige Møntningsværdi — undertiden 5 pCt. under, større har Afslaget ikke været —, er selvsagt aldeles ikke til Stede mere. Hvis det alligevel maatte findes ønskeligt at forlænge ogsaa denne Bemyndigelse, er det kun af Hensyn til, at der vedblivende bestaar i Norge og muligvis fremdeles ogsaa vil vedblive at bestaa en lignende Ordning i Sverige, og at det rent formelt kan være ønskeligt at have ensartede Regler i de tre Lande. Men, som sagt, nogen reel Betydning kan der ikke længere tillægges denne Bestemmelse. Den anden Del af denne saakaldte Guldlov gaar ud paa at kunne fritage Møntværket fra Forpligtelsen til at udmønte Guld, der præsenteres det, og denne Bemyndigelse er det nødvendigt yderligere at forlænge. Med min Kollega Finansministerens Samtykke skal jeg derom sige to Ord. Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt opfordrede til hurtigst muligt at genoptage Udmøntningen af Guld. Ja, det vilde ogsaa Mønten og ikke mindre Finansministeren være villige til, hvis Mønten kunde overkomme det, men efter hvad der er mig sagt, er Forholdet det, at den for Øjeblikket er fuldt beskæftiget med at udmønte Skillemønter fra 25-Øre og nedefter. Under hele Krigen har Udmøntningen af Guld været standset af rent tekniske Grunde, fordi det var umuligt at skaffe de fornødne Grafitmelte-digler. Saa vidt jeg ved, er denne Vanskelighed nu overvundet, men Møntværket, som ikke er stort og arbejder i smaa Lokaler, kan ikke for Tiden overkomme mere Arbejde, end det har, og hvornaa det kan blive muligt at genoptage Udmøntningen i normalt Omfang, kan man ikke sige; det er derfor nødvendigt fremdeles at give Mønten Dispensation fra dens Forpligtelse i saa Henseende.

I Sammenhæng hermed tør jeg maaske nævne et lille Spørgsmaal, som ogsaa blev fremdraget af det ærede Medlem; det har ikke nogen meget stor Betydning, men jeg bør maaske nævne det. Det ærede Medlem sagde, at der var Folk, som ankede over disse Enkrone-Sedler, og at der fra visse Kredse indenfor Handelsstanden fremkom Ønsker om, at man skulde genoptage Udmøntningen af To- og

Enkrone-Stykker; men, vedblev det ærede Medlem, dette er et lidet rimeligt Krav thi at udmønte Sølv nu er en meget daarlig Forretning. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlems Raadi denne Henseende er særdeles velbegrunderet. Lad os gøre et lille Regnestykke. Der er i Øjeblikket i Cirkulation her i Landet en 12—13 Millioner Enkrone-Sedler, lad mig sige 12 Millioner for Nemheds Skyld. Ifølge Loven skal disse 12 Millioner være dækkede med $\frac{1}{3}$ i Metal, det er 4 Millioner. Resten, de 8 Millioner, er den Udstedelse, hvorpaa man kan tjene. Det, der kan tjenes paa disse 8 Millioner for Tiden, er ved $5\frac{1}{2}$ pCt. Diskonto, altsaa 440.000 Kr., hvoraf Staten faar sine 110.000 Kr., den ene Fjerdedel. Jeg ser her bort fra Udgiften til Seddel fremstillingen, hvilken for disse Smaasedlers Vedkommende naturligvis er forholdsvis noget større end for de store Sedler. Lad os nu se paa Sølv mønten. Da vi i 1873 forlod den gamle Sølv møntfod og antog Guldmøntfoden, skete det meget mer paa Grundlag af det, som den Gang var det almindelig anerkendte Værdiforhold mellem Guld og Sølv; det Værdiforhold, som endnu stadig ofte nævnes som Pari, nemlig $15\frac{1}{2}:1$; $15\frac{1}{2}$ Pund Sølv havde samme Værdi som 1 Pund Guld. Til en Pris af 2.480 Kr. for 1 kg Guld svarer altsaa efter Forholdet $15\frac{1}{2}:1$ en Værdi af 160 Kr. for 1 kg fint Sølv. Dette er atter den Pris, der svarer til det Niveau, som man i den engelske Notering, der jo er Verdensnoteringen, har ved en Pris af omtrent 61 d pr. Unze Standard Sølv. Nu bliver vor Skillemønt efter Møntloven af 1873 udmøntet saaledes, at Staten tjener en Slagskat af 4 pCt. Det vil sige, 160 Kr. udmøntet i 2 Kr.- og 1 Kr.-Stykker i Sølv indeholder ikke 1 kg. eller 1000 Gram fint Sølv, men indeholder kun 960 Gram. Det er altsaa 4 pCt., som Staten ved Møntlovens Vedtagelse forudsættes at skulle tjene ved at udmønte de store Sølv mønter; Slagskatten er lidt større paa 25 Øre og 10 Øre. Saaledes var Forholdet den Gang i Begyndelsen af 70-erne, da vi indførte vort Møntsystem; men i Løbet af 70-erne begyndte Sølv et gaa ned, snart med rivende Hast, om end med stærke Svingninger, saaledes at i Aarene før Krigen stod Sølv normalt i en Pris af imellem 20 og 30 d i Stedet for 61. Men vore Sølv mønter vedblev at have den samme Størrelse; de blev ikke gjort større paa Grund af, at Sølvprisen gik ned, saaledes at hele den Difference i Værdien, som fremkom ved, at Sølv et sank, blev en